

"Even aarzelend als gisteren"

De morgen vouwt nacht in stilte
als een deken van zich af
even aarzelend als gisteren
toen hij zich ook op weg begaf

leunt het licht tegen de rafels
van de onvolkomenheid
vliegen vogels naar het zuiden
op de winter voorbereid

zie vol weemoed het veranderen
zoals in tijd werd vastgelegd
los van alles voel ik vrede
over wat gisteren is gezegd

vandaag laat ik gedachten vrij
om de leegte te ervaren
licht te werpen op het nieuwe
zonder mijzelf daarbij te sparen